

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

Capitulare primum anni DCCCVI. sive charta divisionis regni Francorum
inter Karolum, Pippinum, & Ludovicum filios Karoli Magni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19366

jubemus ut omnes eis pro viribus ad eorum peragenda ministeria & ad malos & peccatores atque negligentes homines distingendos summopere obedientes existant. Qui autem in his, quod absit, aut negligentes eisque inobedientes fuerint inventi, sciant se nec in nostro imperio honores retinere, licet etiam filii nostri fuerint, nec in palatio locum, neque nobiscum aut cum nostris societatem aut communionem ullam habere, sed magis

sub magna districione & ariditate penas luere. In his namque omnium nostrorum fidelium volumus agnoscere fidem ac benevolentiam. Quoniam si haec fideliter & utiliter impleverint, tunc Deo & nobis fideles erunt. Si autem, quod absit, secus egerint, tunc non solum infideles, sed etiam infames atque reprobi manifeste apparentes notabuntur, eorumque dominus publicabuntur, & ipsi exiliabuntur.

CAPITVLARE PRIMVM ANNI DCCCVI.

S I V E

Charter divisionis regni Francorum inter Karolum, Pippinum,
& Ludovicum filios Karoli Magni Imperatoris.

IN nomine Patris & Filij & Spiritus sancti. Imperator Cæsar Karolus Rex Francorum invictissimus & Romani Rector Imperij, pius, felix, ac triumphator semper augustus, omnibus fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ & cuncto populo catholico præsenti & futuro gentium ac nationum quæ sub ejus imperio & regimine constitutæ sunt. Sicut omnibus vobis notum esse & neminem vestrum latere credimus quomodo nos divina clementia, cuius nutu ad occasum tendentia secula per successiones generationum reparantur, tres nobis dando filios, magno miserationis ac benedictionis suæ ditavit munere, quia per eos, secundum vota nostra, & spem nostram de regno confirmavit, & curam oblivioni obnoxiae posteritatis leviores fecit, ita & hoc vobis notum fieri volumus quod eosdem per Dei gratiam filios nostros regni à Deo nobis concessi, donec in corpore sumus, & post nostrum ab hac mortalitate discessum, hujus à Deo conservandi regni vel imperij nostri heredes relinquere, si sic divina majestas annuerit, optamus; non ut confusè atque inordinate aut sub totius regni dominatione jurgij controversiam eis relinquamus, sed trina partitione totum regni corpus dividentes, quam quisque illorum tueri vel regere debeat portionem, distribuere & designare volumus, eo videlicet modo, ut sua quisque portione contentus, juxta ordinationem nostram, & fines regni lui, qui ad alienigenas extenduntur, cum Dei adjutorio, nitatur defendere, & pacem atque caritatem cum fratre custodire.

¶¶¶

441 ANNO CHRISTI Regum Francorum. KAROLI M. 442
506. IMP. 6.

C A P. I.

D Ivisiones verò à Deo conservati atque conservandi imperij vel regni nostri tales facere placuit, ut Aquitaniam totam & Walfoniam, excepto pago Turonico, & quicquid inde ad occidentem atque Hispaniam respicit, & de civitate Nivernia, quæ est sita super fluvium Ligerem, cum ipso pago Nivernense, pagum Avalensem atque Alensem, Cablionensem, Matisconensem, Ludgundensem, Saboiam, Morienam, Tarentiam, montem Cimifum, vallem Segusianam usque ad Clufas, & inde per terminos Italiorum montium usque ad mare, hos pagos cum suis civitatibus & quicquid ab eis contra meridiem & occidentem usque ad mare vel usque ad Hispanias continetur, hoc est, illam portionem Burgundie, & Provinciam, ac Septimaniam, vel Gothiam Ludovico dilecto filio nostro consignavimus.

I I.

Italianam verò, quæ & Langobardia dicitur, & Bajovariam, sicut Tassilo tenuit, excepto duabus villis quarum nomina sunt Ingoldestat & Lutrahahof, quas nos quondam Tassiloni beneficiavimus, & pertinent ad pagum qui dicitur Northgouve, & de Alamania partem quæ in australi ripa Danubij fluminis est, & de ipso flumine Danubij currente limite usque ad Rhenum fluminum in confinio pagorum Chletgouve & Hegouve in locum qui dicitur Enge, & inde per Rhenum fluminum sursum versus usque ad Alpes, quicquid inter hos terminos fuerit, & ad meridiem vel orientem respicit, una cum ducatu Curieni & pago Durgouve, Pippino dilecto filio nostro.

I I I.

Quicquid autem de regno nostro extra hos terminos fuerit, id est, Franciam & Burgundiam, excepto illa parte quam Ludovico dedimus, atque Alamaniam, excepto portione quam Pippino adscripsimus, Auftriam, Niufriam, Turingiam Saxoniam, Frisię, & partem Bajovariae quæ dicitur Northgovv, dilecto filio nostro Karolo conceffimus; ita ut Karolus & Ludovicus viam habere possint in Italianam ad auxilium ferendum fratri suo, si ita necessitas extiterit, Karolus per vallem Augustanam, quæ ad regnum ejus pertinet, & Ludovicus per vallem Segusianam, Pip-

pinus verò & exitum & ingressum per Alpes Norcas atque Curiam.

I V.

Hæc autem tali ordine disponimus, ut si Karolus, qui major natu est, pruisquam ceteri fratres sui diem obierit, pars regni quam habeat dividatur inter Pippinum & Ludovicum, sicut quondam divulum est inter nos & fratrem nostrum Karolmannum, eo modo ut Pippinus illam portionem habeat quam frater noster Karolmannus habuit, Ludovicus verò illam partem accipiat quam nos in illa portione suscepimus. Si verò Karolo & Ludovico viventibus, Pippinus debitum humanae fortis compleverit, Karolus & Ludovicus dividant inter se regnum quod ille habuit, & haec divisio tali modo fiat ut ab ingressu Italiae per Augustam civitatem accipiat Karolus Eboreiam, Vercellas, Papiam, & inde per Padum fluvium termino currente usque ad fines Regensium, & ipsam Regiam, & civitatem novam, atque Mutinam usque ad terminos sancti Petri. Has civitates cum suburbanis & territoriis suis atque comitatibus quæ ad ipsas pertinent, & quicquid inde Romam pertinet ad lœvam respicit, de regno quod Pippinus habuit unā cum ducatu Spoleto hanc portionem, sicut prædictus accipiat Karolus. Quicquid autem à prædictis civitatibus vel comitatibus Romam cuncti ad dextram jacer, de prædicto regno, id est, portionem quæ remansit de regione Transpadana, unā cum ducatu Tuscano usque ad mare australe & usque ad Provinciam, Ludovicus ad augmentum sui regni fortius. Quod si ceteris superstitionibus Ludovicus fuerit defunctus, eam partem Burgundie quam regno ejus adjunxiimus, cum Provincia & Septimania five Gothia usque ad Hispaniam, Pippinus accipiat, Karolus verò Aquitaniam atque Walfoniam.

V.

Quod si talis filius cuilibet istorum trium fratum natus fuerit quem populus elegere velit ut patri suo succedat in regni hereditate, volumus ut hoc consentiant patrii ipsius pueri, & regnare permittant filium fratris sui in portione regni quam pater ejus frater eorum habuit.

V I.

Post hanc nostræ auctoritatis dispositiōnem placuit inter prædictos filios nostros statuere atque præcipere, propter pacem quam inter eos per manere perpetuò desi-

E e ij

deramus, ut nullus eorum fratris sui terminos vel regni limites invadere præsumat, neque fraudulenter ingredi ad conturbandum regnum ejus vel marcas minendas, sed adjuvet unusquisque illorum fratrem suum, & auxilium illi ferat contra inimicos ejus juxta rationem & possibilitem, sive infra patriam, sive contra exteriores nationes.

V I I.

Neque aliquis illorum hominum fratris sui pro quibuslibet causis sive culpis ad se confugientem suscipiat, nec intercessione quidem pro eo faciat. Quia volumus ut quilibet homo peccans, & intercessione indigens, intra regnum domini sui vel ad loca sancta vel ad honoratos homines configiat, & inde justam intercessionem mereatur.

V I I I.

Similiter præcipimus ut quemlibet liberum hominem, qui dominum suum contra voluntatem ejus dimiserit, & de uno regno in aliud profectus fuerit, neque ipse Rex suscipiat, neque hominibus suis consentiat ut talem hominem recipient, vel injuste retinere præsumant. Hoc non solum de liberis, sed etiam de servis fugitivis statutum obseruantur, ut nulla discordia relinquatur occasio.

I X.

Quapropter præcipendum nobis videtur ut post nostrum ab hac mortalitate discessum homines uniuscujusque eorum accipiant beneficia unusquisque in regno domini sui, & non in alterius, ne forte per hoc, si aliter fuerit, scandalum aliquod accidere poscit. Hereditatem autem suam habeat unusquisque illorum hominum absque contradictione, in quounque regno hoc eum legitimè habere contingit.

X.

Et unusquisque liber homo, post mortem domini sui, licentiam habeat se commendandi inter hæc tria regna ad quemcumque voluerit. Similiter & ille qui nondum alicui commendatus est.

X I.

De traditionibus autem atque venditionibus qua inter partes fieri solent, præcipimus ut nullus ex his tribus fratribus suscipiat de regno alterius à quolibet homine traditionem seu venditionem rerum immobilium, hoc est, terrarum, vinearum, atque silvarum, servorumque qui jam caſati sunt, sive ceterarum rerum quaæ here-

ditatis nomine censentur; excepto auro, argento, & gemmis, armis ac vestibus, necnon & mancipiis non casatis, & his speciebus quaæ propriæ ad negotiatorum pertinere noscuntur. Ceteris vero liberis hominibus hoc minimè interdicendum jucicavimus.

X I I.

Si quæ autem feminæ, sicut fieri solet, inter partes & regna fuerint ad conjugium postulatae, non denegentur justè polcentibus, sed licet eas vicissim dare & accipere & admissitatibus populos inter se faciari. Ipsæ vero feminæ poretatem habent rerum suarum in regno unde exierant, quamquam in alio propter mariti societatem habitare debeat.

X I I I.

De obsidibus autem qui propter credentias dati sunt, & à nobis per diversa loca ad custodiendum destinati sunt, volumus ut ille Rex in cuius regno sunt, absque voluntate fratris sui, de cuius regno sublatifunt, in patriam eos redire non permittat, sed postea in futurum in suscipiendo obsidibus alteri mutum ferat auxilium, si frater fratrem hoc facere rationabiliter postulaverit. Idem jubemus & de his qui pro suis facinoribus in exilium missi vel mittendi sunt.

X I V.

Si causa vel intentio sive controversia talis inter partes propter terminos aut confina regnum orta fuerit quaæ hominum testimonio declarari vel definiti non possit, tunc volumus ut ad declarationem rei dubiae, judicio crucis, Dei voluntas & rerum ventas inquiratur, nec unquam pro tali causa cujuslibet generis pugna vel campus ad examinationem judicetur. Si vero quilibet homo de uno regno hominem de altero regno de infidelitate contra fratrem domini sui apud dominum suum accusaverit, mittat eum dominus suus ad fratrem suum, ut ibi comprobat quod de homine illius dixit.

X V.

Super omnia autem jubemus atque præcipimus ut ipsi tres fratres curam & defensionem Ecclesie sancti Petri simul suscipiant, sicut quondam ab avo nostro Karolo & beate memorie genitore nostro Pippino Rege & à nobis postea suscepta est, ut eam cum Dei adjutorio ab hostibus defendere nitantur, & justitiam suam, quantum ad ipsos pertinet & ratione postulaverit, habere faciant. Similiter &

de ceteris Ecclesiis quæ sub illorum fuerint potestate præcipimus ut iustitiam suam & honorem habeant, & pastores atque reatores venerabilium locorum habeant potestatem rerum quæ ad ipsa loca pia pertinent, in quounque de his tribus regnis illarum Ecclesiarum possessiones fuerint.

XV I.

Quod si de his statutis atque convenientius aliquid casu quolibet vel ignorantia, quod non optamus, fuerit irruptum, præcipimus ut quam cito possimmo secundum iustitiam emendare studeant, ne forte propter dilationem majus damnum possit adcrecere.

XV II.

De filiabus autem nostris, sororibus scilicet prædictorum filiorum nostrorum, jubemus ut post nostrorum ab hoc corpore discessum licentiam habeat unaquaque eligendi sub cuius fratris tutela & defensione se conferre velit. Et qualisunque ex illis monasticam vitam elegit, liceat ei honorificè vivere sub defensione fratris sui in cuius regno degere voluerit. Quæ autem justè & rationabiliter à consigno viro ad conjugium quæsita fuerit, & ei conjugalis vita placuerit, non ei denegetur à fratribus suis, si & viri postulantis & feminæ consentientis honesta & rationabilis fuerit voluntas.

XVIII.

De nepotibus vero nostris, scilicet filiis prædictorum filiorum nostrorum, qui ex

eis vel jam nati sunt vel adhuc nascituri sunt, placuit nobis præcipere ut nullus eorum per quolibet occasiones quemlibet ex illis apud se accusatum sine juxta discussione atque examinatione aut occidere, aut membris mancare, aut excæcare, aut invitum condere faciat; sed volumus ut honorati sint apud patres & patruos suos, & obedientes sint cum omni subjectione quam decet in tali consanguinitate esse.

XIX.

Hoc postremò statuendum nobis videatur, ut quicquid adhuc de rebus & constitutionibus quæ ad profectum & utilitatem eorum pertinent, his nostris decretis atque præceptis addere voluerimus, sic à prædictis dilectis filiis nostris observetur atque custodiatur sicut ea que in his jam statuta & descripta sunt custodiare & observare præcipimus.

XX.

Hæc autem omnia ita disponimus atque ex ordine firmare decrevimus, ut quandiu divinæ majestati placuerit nos hanc corporalem agere vitam, potestas nostra sit super à Deo conservatum regnum atque imperium istud, sicut haecenus fuit, in regimine atque ordinatione & omni dominatu regali atque imperiali, & ut obedientes habeamus prædictos dilectos filios nostros atque Deo amabilem populum nostrum cum omni subjectione quæ patri à filii & Imperatori ac Regi à suis populis exhibetur.

CAPITVLARE SECUNDVM
ANNI DCCCXL

S I V E

CAPITVL A VIII. ADDENDA AD LEGES.

Incipit capitula quæ Dominus Karolus serenissimus Imperator addere jussit.

INCIPIVNT CAPITVL A.

1. D E banno Regis inrupto compo-	3. D E raptu & violentia & incendio infra-
nendo.	patriam factis.
2. D E iustitione Ecclesiæ, viduarum, orpha-	4. D E manutentione in bofem.
norum, & minorum poterum.	5. D E compositione hominis denarialis.